

Incest in očetomor po Cencijevo

Družinsko nasilje, incest in očetomor, moralna sprevrženost cerkvenih krogov, zlo in dobro, tema in svetloba, starost in mladost, krivda in nedolžnost. Z vsem tem je prepletena mračna in krvava tragedija, ki temelji na resničnih dogodkih v italijanski aristokratski družini Cenci (izgovarja se Čenci), usmrčeni leta 1599 v Rimu. Grof Cenci, ki ga v vseh njegovih diaboličnih razsežnostih enkratno predstavlja Uroš Smolej, je tiran in

kaj Cenci
avtor Percy Bysshe Shelley
prevajalec Srečko Fišer
režiser, scenograf in glasbena oprema Diego de Brea
dramaturginja Petra Pogorevc
kostumograf Leo Kulaš
oblikovalec svetlobe Branko Šulc
igrajo Uroš Smolej, Jana Zupančič, Bernarda Oman, Lotos Vincenc Šparovec, Jure Henigman in Milan Štefe
kje in kdaj Mestno gledališče ljubljansko, 23. 9. ob 15.30 in 20. uri ter 25. 9. ob 20. uri
zakaj ker v živo pokaže razsežnosti družinskega nasilja

živo poosebljenje zla. Ubije svoja sinova in z njunima lobanjama, natopljenima v vinu, nazdravlja njuni smrti v pričo svoje žene in njune matere Lucrezie, ki jo kot čustveno otopelo razvalino igra Bernarda Oman, in hčere Beatrice, ki jo, vso trepetajočo in boječo se, a polno notranje moči in upora proti očetovi krutosti, uprizori Jana Zupančič. Cerkevna dostojanstvenika nemo opazujeta nasilno izživljanje grofa, ki se stopnjuje do vrhunca, ko posili lastno hčer. Ko ga hči ubije, se za trenutek zazdi, da je dobro le premagalo zlo, a tu se vmeša cerkev, ki očetomor kruto kaznuje. Odrezani glavi matere in hčere padeta, kri škropi, tema je še temnejša ... Še dobro, da ostaja zvesti sluga Andrea, ki ga pristno odigra Milan Štefe. Ta temeljito počisti in pospravi »kraj zločina«, pokoplje mrtve in s tem morda prinese žarek svetlobe in upanja.

Percy Bysshe Shelley, ki je živel v času od leta 1792 do 1822, je tragedijo v blankverzih napisal v pičlih štirih mesecih leta 1819 in jo leto pozneje natisnil v samozaložbi. Pričakoval je, da jo bodo kmalu uprizorili, a tega ni doživel. Prvič so jo namreč na oder postavili leta 1866 v okviru The Shelley Society, javno pa šele leta 1922 v Londonu. Tokratna postavitev v MGL je slovenska praižvedba.

Vilma Prezelj